Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Ostendit abillo honorabiliorē ēē illo ex cōmuni
omnium iudicio. Et sine ulla contradictione inq̄t
hoc ē omnib sic uidet. Quod min ē ameliore aliquo
bene dicit. Proinde melior ē typus xpi etiā abeo
qui pmissiones habebat. Hic q̄dē homines decimas morituri accipiunt. illic autē testimoniū
phibet q̄a qui uiuit. Si ne dicam q̄d ad antiqua
reuertis. dic nobis inquit q̄m dici solet. Et bene
illu appellauit p abraha. et leui decimatū ēē qui
decimas accepit. Quom adhuc in lumbis erat eū
ei obuiauit melchisedech. Hoc ē in eo erat leui
q̄m q̄m nat ñ ēēt. Et ñ dixit. leuite. si leui inueris
eminentiā uides q̄ntū int ē int abrahā et melchi
sedech qui typū gerebat pontificis nri. Et osten
dit excellentiā potestatis. ñ ex necessitate facta
Ille q̄ppe dedit decimas qd pinet ad sacerdotē
iste benedixit. Quod melior ista excellentia et
ad pgenitos omis pēnsit mirabilit. Et fortit exclu
sit iudaicas rationes. ppta dicebat q̄a imbecilles
facti estis. q̄a eiuitere hec uolebat ne glarentē
meis. Talis ē enī sapientia pauli. pstrūxit pmū
et nē ingredit ad ea que uult ostendere. Duo
ponens. gen humanū. et q̄a multa indiget di
ligentia. et ampliorē quā arbusta uersiculi.
Illic enī natura corporū ē. et tre seruiens agri
cola manib. hic autē uoluntas ē plurimas